

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 1 — nr 250 z dnia 15.XII.1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły ściernie,
- Poz. 2 — nr 251 z dnia 15.XII.1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w sprzęt radiotechniczny, lampy elektryczne i elektryczną aparaturę pomiarową,
- Poz. 3 — nr 256 z dnia 20.XII.1954 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego,
- Poz. 4 — nr 257 z dnia 21.XII.1954 r. w sprawie opracowania planów zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych,
- Poz. 5 — nr 259 z dnia 23.XII.1954 r. zmieniające instrukcję o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji.

OKÓLNIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 6 — nr 11 z dnia 20.XII.1954 r. w sprawie wniosków o zezwolenie na odstąpienie od obowiązujących norm państwowych.

PISMA OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 7 — nr 36 z dnia 20.XII.1954 r. w sprawie składania zamówień na artykuły zaopatrzenia materiałowo-technicznego,
- Poz. 8 — nr 37 z dnia 23.XII.1954 r. w sprawie uproszczenia zasad trybu zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla mniej ważnych inwestycji.

1.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 250 z dnia 15 grudnia 1954 r.
(znak: BI-2B-34-68)

w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły ściernie.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy artykułów ściernych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Artykuły ściernie dostarczane są w wykonaniu znormalizowanym a w wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach w wykonaniu specjalnym. Przez artykuły ściernie w wykonaniu znormalizowanym należy rozumieć artykuły wymienione w katalogu Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w artykuły ściernie należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego” oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. 1. Artykuły ściernie dzielą się na:

- 1) rozdzielane przez:
  - a) Ministra Przemysłu Maszynowego,
  - b) Centralny Zarząd Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — Biuro Sprzedaży Artykułów Ściernych,
- 2) nierozdzielane.

2. Podział artykułów ściernych na rozdzielane zgodnie z ust. 1 pkt 1 i nierozdzielane podany jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w artykuły ściernie należy do Biura Sprzedaży Artykułów Ściernych Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego (Bielsko-Biała, ul. Gerszona 25) zwanego w dalszej treści zarządzenia centralą zbytu.

§ 6. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w ramach otrzymanego przydziału i w porozumieniu z centralą zbytu

pozostawić do swej dyspozycji rezerwę artykułów ściernych rozdzielanych w wysokości 10% przydziału tych artykułów. Rezerwa powinna być rozdzielona w czasie umożliwiającym złożenie przez odbiorców zamówień w przepisanych terminach.

§ 7. W zakresie planu rozdziału, przydziałów i rozdzielników artykułów ściernych rozdzielanych stosuje się przepisy §§ 5—15 trybu ogólnego, przy czym przepis § 9 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że jednostki, które otrzymały zawiadomienie o wysokości przydziału przesyłają centrali zbytu rozdzielniki artykułów ściernych na centralne zarządy (jednostki równorzędne).

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień

§ 8. Zamówienia na artykuły ściernie objęte grupą 17 wykazu, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia, należy składać rejonowym hurtowniom artykułów metalowych na pozostałe artykuły — centrali zbytu. Odbiorcy podlegli Ministerstwu Obrony Narodowej, Powszechna Organizacja „Służba Polsce” oraz określone przez Ministra Spraw Wewnętrznych podlegli mu odbiorcy składają zamówienia na wszystkie artykuły — centrali zbytu. Wykaz rejonowych hurtowni stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 9. Zamówienia kierowane do centrali zbytu należy składać w 3 egzemplarzach, a zamówienia kierowane do rejonowych hurtowni artykułów metalowych — w 1 egzemplarzu.

§ 10. 1. Zamówienia na artykuły ściernie rozdzielane odbiorców nadzorowanych przez jednostki wymienione w planie rozdziału — powinny być zaopatrzone w stwierdzenie centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), któremu podporządkowany jest odbiorca, że zamówienie mieści się w przydziale.

2. Zamówienia na artykuły ściernie rozdzielane odbiorców objętych w planie rozdziału pozycją „różni odbiorcy” powinny być akceptowane przez ministerstwo (centralny urząd), któremu podlegają odbiorcy.

§ 11. 1. Zamówienia na artykuły ściernie w wykonaniu specjalnym wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do zarządzenia mogą obejmować tylko ilości nie mniejsze niż określone w tym wykazie.

2. Zamówienia na artykuły ściernie w wykonaniu specjalnym powinny być zaopatrzone w stwierdzenie centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), któremu podporządkowany jest odbiorca, konieczności użycia tych artykułów.

§ 12. Zamówienia należy składać:

- 1) na artykuły ściernie objęte grupami 1, 2, 9, 12, 13, 16 i 19 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia oraz na te artykuły ściernie objęte grupami 3, 4, 6, 8 i 11 tego wykazu, które są wymienione w specyfikacji stanowiącej załącznik nr 4 do zarządzenia — na 120 dni przed początkiem roku, w którym ma nastąpić dostawa,
- 2) na artykuły ściernie objęte grupami 5, 7 i 10 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia oraz na te arty-

Załącznik 4

SPECYFIKACJA ARTYKUŁÓW ŚCIERNYCH

Grupa artykułu	Określanie artykułu
3	Tygle grafitowe: a) ponad 250 kg/poj., b) do 250 kg/poj. przeznaczone do wytopów metali o temp. topl. powyżej 1200° C.
4	Ściernice o wiązaniu ceramicznym: a) o ziarnistości powyżej 180, b) do szlifowania wałów korbowych o średnicach od 600 mm i grubościach od 20—35 mm. c) do nacinania gwintów i szlifowania gwintowników, d) profilowane (jedno lub dwustronnie ścięte, z zaokrągloną fazą itp.), e) do zdobienia szkła (kuglerskie), f) do szlifowania szkła i kryształów, g) naklejone na podkładkach stalowych, h) kształtowe NSBa, NSBe, NSRf, NSBl, i) z wyżłobieniami nie objęte normami PN/M, j) o grubościach powyżej 200 mm, k) o średnicach od 150 — 250 mm przy ilościach ponad 200 szt. od 300 — 400 mm przy ilościach ponad 60 szt. od 460 — 600 mm przy ilościach ponad 20 szt. powyżej 600 mm przy ilościach ponad 5 szt.
6	Ściernice o wiązaniu elastycznym: a) o ziarnistości powyżej 180, b) prowadzące do szlifierek bezkłowych, c) do nacinania gwintów.
	Segmenty o wiązaniu elastycznym do szlifierek Discus.
8	Ściernice trzpieniowe: a) o ziarnistości ponad 180, b) o kształtach i wymiarach nie objętych normami PN/M.
11	Pilniki ścierne: a) bez względu na kształt o ziarnistości powyżej 150, b) sztuczne Reform Arkansas, c) bez względu na kształt o grubościach lub przekroju 6 mm.

2.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGOnr 251 z dnia 15 grudnia 1954 r.
(znak: BI-2B-34-54)

w sprawie trybu zaopatrzenia w sprzęt radiotechniczny, lampy elektryczne i elektryczną aparaturę pomiarową.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy sprzętu radiotechnicznego, lamp elektrycznych i elektrycznej aparatury pomiarowej w wykonaniu znormalizowanym i specjalnym produkcji krajowej, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, zwanych w dalszej treści zarządzenia „sprzętem radiotechnicznym“.

2. Za sprzęt radiotechniczny w wykonaniu znormalizowanym uważa się sprzęt wymieniony w cenniku Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego oraz w liście towarowej importu centralnego.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w sprzęt radiotechniczny należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26. poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. Sprzęt radiotechniczny wymieniony pod poz. 6 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia rozdziela Centralny Zarząd Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, a sprzęt wymieniony pod poz. 20 tegoż wykazu — Minister Przemysłu Maszynowego, pozostały sprzęt radiotechniczny nie jest rozdzielany.

§ 5. Zaopatrzenie w sprzęt radiotechniczny należy do Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — Biuro Zbytu Sprzętu Radiotechnicznego i Lamp Elektrycznych (centrala zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10 — 15 trybu ogólnego, przy czym przepis § 9 ust. 1 stosuje się z tą zmianą, że jednostki, które otrzymały zawiadomienie o przydziale rozdzielają przydział na centralne zarządy (jednostki równorzędne) i przesyłają te rozdzielniki centrali zbytu.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień

§ 7. 1. Zamówienia należy składać na sprzęt radiotechniczny wymieniony w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia:

- 1) pod poz. 1 i 3 — 5 — centrali zbytu,
- 2) pod poz. 2, 6 — 12, 14 — 20 i 34 — Centralnej Składnicy Sprzętu Radiotechnicznego i Teletechnicznego,
- 3) pod poz. 13 i 21 — 33 — właściwym rejonowym hurtowniom artykułów elektrotechnicznych,
- 4) pod poz. 35 — Zakładom Radiowym im. Kasprzaka w Warszawie,
- 5) pod poz. 36 — Zakładom Wytwórczym Podzespołów Telekomunikacyjnych w Krakowie,
- 6) pod poz. 37 — Zakładom Wytwórczym Urządzeń Elektrycznych w Warszawie.

2. Właściwą jest rejonowa hurtownia artykułów elektrotechnicznych (ust. 1 pkt 3), w której zasięgu terytorialnym ma siedzibę odbiorca. Wykaz rejonowych hurtowni z oznaczeniem ich zasięgu terytorialnego stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Zamówienia na sprzęt radiotechniczny w wykonaniu specjalnym należy składać wyłącznie centrali zbytu.

4. Odbiorcy podlegli Ministrowi Obrony Narodowej, Powszechna Organizacja „Służba Polsce“ oraz określani przez Ministra Spraw Wewnętrznych podlegli mu odbiorcy składają zamówienia wyłącznie centrali zbytu.

5. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Łączności podległe Ministrowi Poczty i Telegrafów składa zamówienia na głośniki o mocy do 6 W, wymienione pod poz. 30 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia (pozycja cennika 538) — wyłącznie centrali zbytu.

6. Odbiorcy, których siedziby położone są na terenie województwa stalinogrodzkiego, składają zamówienia na sprzęt radiotechniczny wymieniony pod poz. 7 — 10 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia (Rejonowej Hurtowni Artykułów Elektrotechnicznych w Szopienicach).

§ 8. Zamówienia należy składać na sprzęt radiotechniczny wymieniony w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia:

- 1) pod poz. 1—5, 7—19, i 21—34 — na 100 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa,
- 2) pod poz. 6 i 20 — na 120 dni przed początkiem roku, w którym ma nastąpić dostawa,
- 3) pod poz. 35—37 — na 180 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 9. Zamówienia kierowane do centrali zbytu należy składać w dwóch, a zamówienia kierowane do innych jednostek — w jednym egzemplarzu.

§ 10. 1. Zamówienia odbiorców podległych jednostkom wymienionym w planie rozdziału powinny być zaopatrzone w stwierdzenie nadzorującego odbiorcę centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), że ilości zamawiane mieszczą się w przydziale co do ilości i rodzaju.

2. Zamówienia odbiorców objętych w planie rozdziału pozycją: „różni odbiorcy“ na sprzęt radiotechniczny rozdzielany powinny być akceptowane przez ministerstwo (centralny urząd) nadzorujące odbiorcę.

3. Zamówienia na sprzęt radiotechniczny w wykonaniu specjalnym powinny być zaopatrzone w uzasadnienie i stwierdzenie nadzorującego odbiorcę centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) konieczności użycia takiego sprzętu.

§ 11. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego przy czym:

- 1) przez grupę materiałów, o której mowa w § 17 ust. 2 pkt 3 trybu ogólnego, rozumie się grupy sprzętu radiotechnicznego oznaczone w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) § 20 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 7.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 12. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 13. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 29 z dnia 15 lutego

1954 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w sprzęt radiotechniczny, lampy elektryczne i elektryczną aparaturę pomiarową (Biuletyn PKPG nr 6, poz. 29).

§ 14. W przypadku, gdy zgodnie z § 8 termin złożenia zamówienia upłynął przed wejściem w życie zarządzenia, nie uważa się za złożone po terminie zamówienia złożonego w terminie określonym w dotychczasowych przepisach.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

Załącznik

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 251 z dnia 15 grudnia 1954 r.

Wykaz sprzętu radiotechnicznego

Lp.	Nazwa artykułu	Grupa oddziel. zamów.	Poz. cennika nr 64—Z
1	Żarówki karzełkowe specjalne	I	248—251
2	Żarówki do wskazywania natężenia prądu	I	278—287
3	Żarówki sygnalizac. lotnicze	I	388—391
4	Żarówki do specjalnych zastos.	I	392—397
5	Kolumny dźwiękowe	III	551—554
6	Lampy elektronowe — specjalne	III	819—822, 830, 831, 834, 838, 841, 842, 844—846, 854—855, 857—859, 861—870 oraz wg. listy towarowej importu centralnego, bez pozycji cennika.
7	Żarówki głównego szeregu do 200W z trzonkiem E-27 na napięcie 140V, 150V, 250V i 280V oraz wszystkie żarówki z trzonkiem B-22	I	2, 4—8, 10—14, 16, 18—22, 24—28, 30, 32—36, 38—42, 44, 46—50, 52—56, 58, 60—64, 66—70, 72, 74—78, 80—84, 86, 88—92, 94—98
8	Żarówki głównego szeregu 300W, 500W i 1000W, na napięcie 140V, 150V i 250 V z trzonkiem E-40	I	101—102, 104, 107—108, 110, 113—114, 116
9	Żarówki 2000 W	I	117—122
10	Żarówki odporne na wstrząsy z trzonkiem E-27 i B-22 na napięcie inne niż 24 V, 110V, 125V, i 220V	I	127—130, 135—138, 141—144, 147—150, 155—158, 161—164, 167—170, 175—178, 181—184, 187—190,
11	Żarówki iluminacyjne	I	203—213
12	Żarówki karzełkowe do skal radiowych	I	256—261
13	Żarówki górnicze	I	270—277
14	Żarówki telefoniczne i teletechn.	I	288—307
15	Żarówki sygnalizacyjne do snowadeł	I	398
16	Neonowe wskaźniki napięć	I	447—460
17	Sprzęt serwisowy do oprav świetlówkowych	I	467—472, 474—491
18	Części radiowe	II	555—675, 684—687, 689—750, 753—764, 766—800, i nie objęte cennik.
19	Mierniki krajowe	III	901—2203
20	Mierniki importowane Tablicowe Warsztatowe i laboratoryjne przenośne Elektronowe Inne specjalne	IV	wg. listy towarowej import. centr. — bez pozycji cennika
21	Żarówki głównego szeregu 200W, z trzonkiem E-27 na napięcia 110 V, 125V, 220V.	—	1, 3, 9, 15, 17, 23, 29, 31, 37, 43, 45, 51, 57, 59, 65, 71, 73, 79, 85, 87, 93,
22	Żarówki głównego szeregu 300W, 500W, i 1000W z trzonkiem E-40 na napięcie 110V, 125V, 220V	—	99—100, 103, 105, 106, 109, 111, 112, 115,
23	Żarówki odporne na wstrząsy z trzonkiem E-27 i B-22 na napięcie 24V, 110V, 125V, 220V	—	123—126, 131—134, 139—140, 145—146, 151—154, 159—160, 165—166, 171—174, 179—180, 185—186,
24	Żarówki do tablic rozdzielczych i rurkowe	—	214—221, 222—241
25	Żarówki wagonowe i parowozowe	—	348—371

Lp.	Nazwa artykułu	Grupa oddziel. zamów.	Poz. cennika nr 64—Z
26	Zarówki sygnalizacyjne kolejowe	—	374—387
27	Promienniki podczerwieni	—	399
28	Światłówki (rury floryzujące) oprawy i startery	—	461—466, 473 492—496
29	Wzmacniacze do 200W	—	511—519
30	Głośniki do 6 W mocy	—	526—543
31	Głośniki powyżej 6 W mocy	—	544—550
32	Transformatory głośnikowe	—	676—682
33	Lampy elektronowe popularne	—	804—818, 820—821, 823—829, 832—833, 835—837, 839—840, 843, 847—853, 856, 860
34	Kondensatory elektrolityczne	—	wg listy towarowej importu centralnego bez pozycji cen- nika
35	Wzmacniacze 600W	—	521
36	Przełączniki, ograniczniki i transformatory abonenckie	—	683, 688—752
37	Nadajniki	—	nie objęte cennikiem

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 251 z dnia 15 grudnia 1954 r.

Wykaz Rejonowych Hurtowni Artykułów Elektrotechnicznych

1. Hurtownia w Warszawie	dla rejonu woj. warszawskiego i m. st. Warszawy
2. Hurtownia w Łodzi	„ „ „ Łódzkiego i m. Łodzi
3. Hurtownia w Szopienicach	„ „ „ stalinogrodzkiego
4. Hurtownia w Krakowie	„ „ „ krakowskiego
5. Hurtownia w Gdańsku	„ „ „ gdańskiego i olsztyńskiego
6. Hurtownia w Poznaniu	„ „ „ poznańskiego i zielonogórskiego
7. Hurtownia w Szczecinie	„ „ „ szczecińskiego i koszalińskiego
8. Hurtownia we Wrocławiu	„ „ „ wrocławskiego
9. Hurtownia w Kielcach	„ „ „ kieleckiego
10. Hurtownia w Bydgoszczy	„ „ „ bydgoskiego
11. Hurtownia w Białymstoku	„ „ „ białostockiego
12. Hurtownia w Lublinie	„ „ „ lubelskiego
13. Hurtownia w Opolu	„ „ „ opolskiego
14. Hurtownia w Rzeszowie	„ „ „ rzeszowskiego

3.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 256 z dnia 20 grudnia 1954 r.
(znak: BI-ZB-27-4)

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz § 3 pkt 1 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 ust. 1 pkt 1) otrzymuje brzmienie:

„1) rozdzielanych przez:

- Prezydium Rządu,
- Państwową Komisję Planowania Gospodarczego,
- ministerstwa i centralne urzędy,
- centrale zbytu“.

2) w § 6 ust. 2 wyrazy: „lit. c)“ zastępuje się wyrazami „lit. d)“,

3) w § 7 ust. 1 wyrazy: „lit. b) i c)“ zastępuje się wyrazami „lit. b) — d)“,

4) w § 9 ust. 2 wyrazy: „lit. b) i c)“ zastępuje się wyrazami: „lit. b) — d)“, a wyrazy: „lit. a, b)“ wyrazami „lit. a) — c“,

5) w § 10 ust. 2 pkt 2 i w § 11 pkt 2 wyrazy: „lit. b) i c)“ zastępuje się wyrazami: „lit. b) — d)“,

6) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12 1. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych szczególnie ważnymi względami gospodarczymi oraz dla celów naukowo-badawczych można składać w centrali zbytu wnioski o przyznanie dodatkowych przydziałów. Wnioski o dodatkowe przydziały materiałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a) — c) powinny być podpisane przez właściwych ministrów, a wnioski o dodatkowe przydziały materiałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. d) przez dyrektorów centralnych zarządów (jednostek równorzędnych). Wnioski o dodatkowe przydziały materiałów dla celów naukowo-badawczych powinny być podpisane przez dyrektora (kierownika) naukowo-badawczej jednostki organizacyjnej.

2. Wniosek powinien określać dokładnie asortyment materiału i powinien być uzasadniony; uzasadnienie wniosków o przyznanie dodatkowych przydziałów z wyjątkiem wniosków o przyznanie dodatkowych przydziałów dla celów naukowo-badawczych powinno zawierać w szczególności następujące dane:

- ilość i rodzaj produkcji lub inne zadania, które mają być wykonane przy użyciu materiałów objętych wnioskiem,
- normę zużycia materiałów na jednostkę produkcji,
- zapas materiału w dniu składania wniosku oraz przewidziany okres zużycia zapasu,
- czy materiał nie był przewidziany w planie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, czy też został zaplanowany w niedostatecznej ilości oraz przyczynę niezaplanowania materiału lub zaplanowania w niedostatecznej ilości,

- 5) czy potrzeba dodatkowego przydziału wynika z dodatkowych zadań i przez kogo nałożonych,
- 6) stwierdzenie niemożności uzyskania materiału bez dodatkowego przydziału.

Uzasadnieniem wniosku o przyznanie dodatkowego przydziału materiałów dla celów naukowo-badawczych może być wprowadzenie nowych tematów do planu prac naukowo-badawczych, zmiana tematu objętego planem lub rozszerzenie prac w ramach tego tematu, albo niezaplanowanie materiału w ramach planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego lub zaplanowanie w niedostatecznej ilości z podaniem przyczyny. Dane te powinny być potwierdzone przez ministerstwo nadzorujące naukowo-badawczą jednostkę organizacyjną lub przez właściwą komórkę Polskiej Akademii Nauk.

3. Wnioski o przyznanie dodatkowych przydziałów materiałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. d) oraz wnioski o przyznanie dodatkowych przydziałów materiałów dla celów naukowo-badawczych, które nie wymagają zmiany planów rozdziału, centrala zbytu załatwia we własnym zakresie, a pozostałe wnioski przesyła w ciągu 7 dni od dnia ich otrzymania wraz ze swą opinią właściwemu rozdziałającemu z tym, że wnioski dotyczące materiałów określonych w § 1 ust. 1) pkt 1 lit. a) przesyła Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub ministrowi upoważnionemu do przyznawania dodatkowych przydziałów tych materiałów.

4. Postanowienia §§ 8 i 9 stosuje się odpowiednio“.

- 7) w § 14 ust. 1 wyrazy „lit. b) i c)“ zastępuje się wyrazami „lit. b)—d)“;

- 8) w § 20 ust. 1 dodaje się na końcu zdanie:

„Centrala Zbytu może przyjąć zamówienie do wykonania we własnym zakresie jako wykonawca zamówienia“;

- 9) w § 22.

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeśli wykonawca nie zawiadomi, że umowa nie została wykonana w danym roku kalendarzowym a umowa nie podlega wykonaniu w roku następnym, kary umowne za zwłokę liczy się do końca roku kalendarzowego. Jeśli umowa podlega wykonaniu w roku następnym, kary umowne za zwłokę liczy się do dnia wykonania umowy“.

b) ust. 6 skreśla się a ust. 7 oznacza się jako ust. 6,

- 10) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. W przypadku zawarcia umowy planowej bezpośredniej lub szczegółowej odbiorca nie ma po dniu zawarcia umowy obowiązku składania zamówień przewidzianych przepisami o trybie zaopatrzenia materiałowo-technicznego“.

- 11) W § 25 ust. 1 dodaje się na końcu zdanie:

„W przypadku zmiany planu rozdziału materiałów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. d) centrala zbytu zawiadamia jednostki wymienione w planie rozdziału, które dokonują odpowiednich zmian w rozdzielnikach“.

- 12) § 29 otrzymuje brzmienie:

„§ 29. Zarządzenie nie dotyczy:

- 1) nabywania materiałów przez jednostki zbytu dla dalszej odprzedaży,
- 2) trybu zaopatrzenia w druki akcydensowe“;

- 13) użyte w § 9 ust. 2, § 10 ust. 2 pkt 1, § 11 pkt 1, § 14 ust. 1, § 18 ust. 4, § 20 ust. 3, § 25 ust. 1 i § 27 ust. 4 w różnych przypadkach wyrazy: „Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej“ zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazami „Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

4.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 257 z dnia 21 grudnia 1954 r.

(znak: MB3-B24)

w sprawie opracowania planów zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 28, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć jest mowa w niniejszym zarządzeniu o surowcach wtórnych materiałów ogniotrwałych należy przez to rozumieć surowce wtórne wyrobów szamotowych, krzemionkowych i zasadowych (magnezyty, chromomagnezyty, forsteryty i inne).

§ 2. Ministerstwa: Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego, Górnictwa, Przemysłu Chemicznego, Energetyki, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Kolei, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła, Budownictwa Przemysłowego, Gospodarki Komunalnej, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego oraz Budownictwa Miast i Osiedli — Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych obowiązane są do sporządzania planów zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych przez podległe jednostki.

§ 3. W planach zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych należy umieszczać ilości surowców wtórnych, wynikające z planowanego przeznaczenia na złom niechodliwych materiałów ogniotrwałych oraz te ilości surowców wtórnych, które powstać mają w okresie planowanym, a w szczególności:

- 1) wybraki produkcyjne wyrobów palonych,
- 2) uzysk przy produkcji kapsli,
- 3) uzysk z rozbiórki i remontów.

§ 4. Ministerstwa nadzorujące jednostki wykonujące rozbiórki i remonty na rzecz innych jednostek nie obejmują w swych planach zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych pochodzących z tych rozbiórek i remontów. Te surowce wtórne powinny być objęte planami ministerstw nadzorujących jednostki, na rzecz których wykonywane są rozbiórki i remonty.

§ 5. 1. Ministerstwa sporządzają i przesyłają plany zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych w układzie kwartalnym na centralne zarządy (jednostki równorzędne) i przedsiębiorstwa w terminie do dnia 31 sierpnia na rok następny, do Ministerstwa Hutnictwa — Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych — Biuro Zbytu Materiałów Ogniotrwałych.

2. Biuro Zbytu Materiałów Ogniotrwałych opracowuje zbiorczy plan zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych z podziałem na resorty i przesyła w terminie do dnia 30 września jeden egzemplarz tego planu do Przedsiębiorstwa Złomu Materiałów Ogniotrwałych.

§ 6. Ewentualne zmiany w planie zbiórki i dostaw surowców wtórnych materiałów ogniotrwałych ministerstwa uzgadniają z Ministerstwem Hutnictwa — Centralnym Zarządem Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych — Biurem Zbytu Materiałów Ogniotrwałych.

§ 7. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 347 z dnia 12 grudnia 1953 r. w sprawie opracowywania planów zbiórki su-

rowców wtórnych materiałów ogniotrwałych (Biuletyn PKPG nr 40, poz. 212).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO **E. Szyr**

5.

**ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 259 z dnia 23 grudnia 1954 r.

(znak: GKOPI-IV t-830)

zmieniające instrukcję o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji.

§ 1. W instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 98 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 70 skreśla się pkt 8;
- 2) skreśla się § 78;
- 3) w § 113 skreśla się pkt 3;
- 4) skreśla się § 116;
- 5) w § 158 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. uchwały właściwego działu Prezydium Rządu wydanej na wniosek zainteresowanego ministra uzgodnionej z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jeżeli dotyczy inwestycji I grupy“;

- 6) w § 195 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczący PKPG zatwierdza:

- 1) projekty wstępne nowych budów dla resortów: Górniczego, Hutniczego, Energetyki, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Chemicznego, Kolei, Żeglugi, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Budownictwa Miast i Osiedli w zakresie budów prowadzonych przez Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR“ — o koszcie powyżej 50 milionów zł, oraz projekty wstępne rozbudowy istniejących zakładów dla tych resortów o koszcie powyżej 70 milionów zł,
- 2) projekty wstępne nowych budów dla resortów: Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Skupu, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli (z wyjątkiem budów prowadzonych przez Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR“), Poczty i Telegrafów, Transportu Drogowego i Lotniczego o koszcie powyżej 30 milionów zł, oraz projekty wstępne rozbudowy istniejących zakładów dla tych resortów o koszcie powyżej 40 milionów zł,
- 3) projekty wstępne nowych budów dla pozostałych resortów i centralnych urzędów o koszcie powyżej 15 milionów zł oraz projekty wstępne rozbudowy istniejących zakładów dla pozostałych resortów i centralnych urzędów o koszcie powyżej 20 milionów zł,
- 4) projekty techniczne i kosztorysy generalne szczególnie ważnych i wielkich budów według spisu zatwierdzonego przez Przewodniczącego PKPG oraz projekty techniczne i kosztorysy generalne budowy zakładów nowych gałęzi gospodarczych, niezależnie od ich kosztu“.

- 7) W § 195 ust. 5 pkt 2) cyfry „1) i 2)“ zastępuje się cyframi: „1), 2) i 3)“ a na końcu pkt 3) cyfrę „3)“ zastępuje się cyfrą „4“;

8) W § 195 ust. 9 wyrazy „Prezydium Rządu“ zastępuje się wyrazami „właściwy dział Prezydium Rządu“, a wyraz „zarządzenia“ zastępuje się wyrazem „decyzji“;

9) W § 195 dodaje się ust. 11 i ust. 12 o brzmieniu:
„11. Właściwi ministrowie mogą w uzasadnionych przypadkach i w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG, upoważnić inwestorów naczelnych do wydania decyzji o potrzebie realizacji inwestycji drobnych.
12. Zasady zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ustali Przewodniczący PKPG za zgodą właściwego Wiceprezesa Rady Ministrów.“

10) § 199 otrzymuje brzmienie:

„§ 199. 1. Szczególnie ważne projekty typowe obiektów budownictwa ogólnego zatwierdza Prezydium Rządu według spisu sporządzonego przez Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury. Pozostałe projekty zatwierdza Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG.

2. Szczególnie ważne projekty typowe obiektów innych rodzajów budownictwa zatwierdza Prezydium Rządu, według spisu sporządzonego przez Przewodniczącego PKPG. Pozostałe projekty zatwierdza Przewodniczący PKPG lub właściwy minister według podziału ustalonego przez Przewodniczącego PKPG.“

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

6.

**OKÓLNİK
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 11 z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie wniosków o zezwolenie na odstąpienie od obowiązujących norm państwowych.

W związku z brzmieniem art. 13 ust. 3 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) ustala się następujące zasady i tryb składania wniosków o zezwolenie na odstąpienie od obowiązujących norm państwowych:

1. Wniosek o zezwolenie na odstąpienie od obowiązującej normy państwowej może być zgłoszony jedynie w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem gospodarczym i powinien zawierać:
  - 1) numer i tytuł normy, której dotyczy,
  - 2) dokładne określenie zakresu proponowanego odstąpienia od normy (dla jakiej jednostki i czy odnośnie całej normy czy tylko niektórych jej postanowień i jakich),
  - 3) warunki, jakie mają być zachowane w związku z proponowanym odstąpieniem od normy, a w przypadku całkowitego odstąpienia od normy, podanie normy, na podstawie której ma być oparta produkcja w danym zakresie (norma PKN, RN, ZN, WT lub inne opracowanie normalizacyjne),
  - 4) proponowany okres czasu, na jaki zezwolenie ma być udzielone,
  - 5) szczegółowe uzasadnienie wniosku.
2. Wniosek o zezwolenie na odstąpienie od obowiązującej normy państwowej podpisuje zainteresowany minister (kierownik urzędu centralnego).
3. W przypadku, gdy wniosek o zezwolenie na odstąpienie od obowiązującej normy dotyczy również innych resortów (np. produkcyjnych lub odbierających artykuły objęte normą), należy do wniosku dołączyć stanowisko zainteresowanych ministrów.
4. Wniosek o zezwolenie na odstąpienie od obowiązującej normy państwowej powinien być przesłany przez zainteresowane ministerstwo w dwóch egzemplarzach do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (PKN), który wniosek analizuje i opiniuje.

5. W związku z otrzymanym wnioskiem o zezwolenie na odstąpienie od obowiązującej normy państwowej Prezes PKN — po uzyskaniu od resortu zgłaszającego ewentualnych wyjaśnień lub uzupełnień — zbiera stosownie do potrzeby opinie innych zainteresowanych resortów i komórek organizacyjnych PKPG.
6. Wniosek o zezwolenie na odstąpienie od obowiązującej normy państwowej wraz z opinią PKN i ewentualnymi wypowiedziami stron zainteresowanych przedkłada Prezes PKN Przewodniczącemu PKPG do decyzji.
7. Pisemna decyzja Przewodniczącego PKPG będzie przesyłana bezpośrednio zainteresowanemu ministrowi. Odpis decyzji otrzymywać będzie PKN.
8. Prezes PKN wyznaczy komórkę organizacyjną w PKN, obowiązującą do ewidencjonowania udzielonych przez Przewodniczącego PKPG zezwoleń na odstąpienie od obowiązujących norm państwowych oraz ustali szczegółowy tryb i terminy opiniowania przez PKN wniosków o odstąpienie od obowiązujących norm państwowych.
9. Zasady i tryb określone w niniejszym okólniku dotyczą wniosków zgłaszanych po dniu 1 stycznia 1955 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

7.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Departament Organizacyjno-Prawny

nr 36 z dnia 20 grudnia 1954 r.
(znak: OP.12-61-305)

**w sprawie składania zamówień na artykuły zaopatrzenia
materiałowo-technicznego.**

W związku z nowym brzmieniem § 24 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144) ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 256 z dnia 20 grudnia 1954 r. (Biuletyn PKPG nr 1, poz. 3) wyjaśnia się, co następuje:

Przepisy powołanego wyżej zarządzenia, zwanego dalej „zarządzeniem o trybie ogólnym” jak również zarządzeń o trybie zaopatrzenia w poszczególne materiały regulują tryb i terminy składania zamówień na dostawy materiałów.

Ustalone zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 sierpnia 1950 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-92, poz. 1146 i z 1951 r. Nr A-34, poz. 428) wzory szczegółowych i bezpośrednich umów planowych oraz ogólne warunki dostaw poszczególnych artykułów przewidują również składanie zamówień.

Złożenie zamówienia przewidzianego przepisami o trybie zaopatrzenia materiałowo-technicznego i potwierdzenie przyjęcia tego zamówienia jest zawarciem umowy. Natomiast zamówienia przewidziane umowami planowymi i ogólnymi warunkami dostaw są tylko sprecyzowaniem zawartej już umowy w zakresie przedmiotu lub terminu dostawy. Z tych względów w ostatnio wydanych ogólnych warunkach dostaw np. ogólne warunki dostawy artykułów medycznych i weterynaryjnych (Biuletyn PKPG z 1954 r. nr 28, poz. 126) termin „zamówienia” zastąpiono terminem „zlecenia”.

Z chwilą zawarcia umowy planowej zbędne jest zawieranie umów w drodze złożenia i potwierdzenia zamówienia na poszczególne dostawy, gdyż umowa planowa obejmuje wszystkie dostawy na przestrzeni całego roku. Z tego względu oraz z uwagi na to, że obowiązek złożenia zamówienia przewidzianego umową nie jest równoznaczny z obowiązkiem złożenia zamówienia przewidzianego przepisami o trybie zaopatrzenia materiałowo-technicznego paragrafowi 24 zarządzenia o trybie ogólnym nadano brzmienie:

„§ 24. W przypadku zawarcia umowy planowej bezpośredniej lub szczegółowej odbiorca nie ma do dnia zawarcia

umowy obowiązku składania zamówień przewidzianych przepisami o trybie zaopatrzenia materiałowo-technicznego”.

Z obecnego brzmienia tego przepisu wynika, że po dniu zawarcia umowy nie należy składać zamówień przewidzianych przepisami o trybie zaopatrzenia materiałowo-technicznego, gdyż strony pozostają już w stosunku umownym na podstawie zawartej umowy planowej, natomiast przepis ten nie zmienia wzoru umowy planowej i nie uchyla obowiązku składania przewidzianych tą umową zleceń, określonych we wzorze umowy jako zamówienia, jeśli przedmiot lub termin dostawy nie jest dostatecznie sprecyzowany w samej umowie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

mgr Z. Rzepka

8.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Główna Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych

nr 37 z dnia 23 grudnia 1954 r.

(znak: GKOPI-IV t-803)

w sprawie uproszczenia zasad i trybu zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla mniej ważnych inwestycji.

Instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 98 z dnia 29 lipca 1953 r. o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji przewiduje w §§ 198 i 209 wydanie przez inwestorów centralnych zarządzeń mających na celu uproszczenie zasad i trybu zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla mniej ważnych inwestycji.

Większość inwestorów centralnych nie skorzystała z przysługującego im uprawnienia, wskutek czego zatwierdzenie projektów i kosztorysów mniej ważnych inwestycji drobnych obiektów itp. powoduje często nadmierne i zbędne wydatki na posiedzenia Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych, koreferaty, opinie itp. oraz przedłuża okres projektowania inwestycji.

W związku z tym zwraca się uwagę na konieczność uproszczenia zasad i trybu zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla mniej ważnych, drobnych i nieskomplikowanych pod względem technicznym inwestycji, mniejszych obiektów pomocniczych, usługowych, socjalnych, administracyjnych i in. oraz wydania w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, odpowiednich aktów normatywnych w tym zakresie w terminie możliwie jak najkrótszym.

Uproszczenia te mają dotyczyć w szczególności zatwierdzania przez inwestora dokumentacji projektowo-kosztorysowej sporządzanej w dwóch lub jednym stadium z pominięciem opinii Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych, a w przypadku, gdy komisyjne sprawdzenie projektu jest konieczne, po zasięgnięciu opinii KOPI bez oddawania projektu do ekspertyzy (koreferatów).

W przypadku gdy skład KOPI nie może zapewnić właściwego rozpatrzenia projektów, o których mowa wyżej, KOPI może zaprosić na swoje posiedzenie rzeczoznawcę dla udzielenia ustnej opinii o projekcie.

Wynagrodzenie rzeczoznawcy powinno w tym przypadku równać się w zasadzie wynagrodzeniu członków KOPI za udział w posiedzeniu.

Wielkość i charakterystyka inwestycji obiektów mniej ważnych, drobnych i nieskomplikowanych pod względem technicznym, dla których dokumentacja projektowo-kosztorysowa może być zatwierdzona w trybie uproszczonym powinna być określona przez inwestorów centralnych możliwie ściśle w jednostkach pieniężnych i rzeczowych.

DYREKTOR GŁÓWNEJ KOMISJI OCENY

PROJEKTÓW INWESTYCYJNYCH

inż. M. Bartnicki

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 38.

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 15/Cz/55, podpisano do druku dnia 3.I.55 r., druk ukończono 4.I.55 r.

Nakład 20.866 egz. Papier gaz., mat. A¹/g, ark wyd. 1,8

Zam. 7297/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa.

5-P-152440

CENA NUMERU 3 ZŁ